

je oklene kmalu vsak posameznik našega naroda. Potem se bodo Slovencem časi zjasnili. Naprej v domači politiki!

Nova lovska postava za Štajarsko.

(Iz peresa deželnega poslanca.)

Danes nadaljujemo v zadnji številki pričetu razpravo o novi lovski postavi na Štajarskem. — § 7. te postave veli: Lovski najemnik se sme s kaznimi od 5—25 gld. prisiliti, da ukrepe §§ 5 in 6 izpolni. V opetovanem slučaju se sme tudi na njegove stroške in na njegovo nevarnost razveljaviti lovska pogodba in lov vnovič dati v najem.

Vsled § 8. ne smejo občinskega lova vzeti v najem osebe, katere so na podlagi § 6. zakona od 27. novembra 1881 deželni zakonik št. 28 izključene od pridobitve lovske karte. Občinskega lova ne morejo vzeti v najem po uradni določbi ali vsled ugovora občinskega zastopa: 1.) Osebe, od katerih se po pravici pričakuje, da dolžnostim, katere bi morali po sprejemu lovske najemnine spolnovati, ne morejo zadostiti. 2.) Taki lovski najemniki, kateri niso spolnovali postavnih določil zastran nadzorstva lova, ki niso ugodili pravomočnemu ukazu zastran postrelitve divjačine ali ki so zaporedoma krivi bili kakega drugega prestopka lovske postave.

§ 9. Najemnina za občinski lov se steka v občinsko blagajnico. Občinski zastop mora tekom 3 mesecev potem, ko se je vplačala letna najemnina, razglasiti, da morejo posamezni zemljiški posestniki po razmeri velikosti svojega zemljišča, ki spada v občinski lovski okraj, tekom 4 tednov, ali če se je vložila pritožba, tekom 4 tednov potem, ko je odlok postal pravnomočen, vzdigniti deleže, ki jim pripadajo, sicer zapadejo občinski blagajnici. Pritožbe zoper velikost teh deležev lovske najemnine za posamezne zemljiške posestnike se imajo v 4 tednih pismeno ali ustmeno pri občinskem predstojniku dati v zapisnik, ta pa jih mora nemudoma predložiti politični oblasti, ki o tem odločuje. Zoper ta odlok ni daljne pritožbe.

§ 10. Če se občinski lov ne more spraviti v najem potom dražbe, se imajo po občinskem zastopu strokovnjaki postaviti kot oskrbniki lova za tako dolgo, da se posreči nov lovski najem. Politična oblastnija ima odobriti izvolitev teh strokovnjakov. Ako jih ne more odobriti, zamore tudi sama izbrati te oskrbnike. Stroški, ki so v zvezi s tem oskrbništvom lova, kakor tudi oni za povr-

nitev škode, katero napravi divjačina, se imajo poravnati iz občinske blagajnice, v katero se stekajo tudi dohodki. Ob koncu leta se ima napraviti račun. Vspeh se ima tekom meseca januarja razglasiti. Če je kaj čistega dobička, se ima razdeliti po § 9. Če se je pa prikazal primanjkljaj, se mora po zahtevi občinskega odbora poravnati po zemljiških posestnikih z ozirom na velikost njihovega zemljišča, ki spada v občinsko lovsko okrožje. Zastran pritožb velja določba § 9. b.

§ 11. Prestopek §§ 2 in 3 se kaznuje s 5—25 gld. ki se more v opetovanem slučaju zvišati na 200 gld.

V § 12. so našteje kazni zoper one, ki 14 dni pozneje, ko se divjačina več streljati ne sme, taisto prodajajo. Kdor jo prodaja o izvanrednem času, se mora spričati s spričevalom politične oblasti. Taka spričevala morajo imeti tudi oni, ki so prinesli divjačino na prodaj ob času, ko se ima varovati, iz drugih krajev, kjer ne velja ta zakon.

§ 13. Kazni, ki se plačujejo po tem zakonu, kakor tudi dohodki v smislu te postave in zasežene divjačine, ki se prodaja po dražbi, pripadejo ubožnemu zavodu vse občine, kjer se je rušil zakon. Če se ne more iztirjati globa, se spremeni denarna kazen v zapor, za vsakih 5 gld. eden dan.

Okrajna politična oblast preiskuje in kaznuje.

Državni zbor.

Na Dunaju, 6. februarija.

Državni zbor preložen.

V zadnji številki smo razložili, zakaj se je morala postava zastran zboljšanja plač državnim uslužbencem še enkrat obravnavati v poslaniški zbornici. Da je kakšna postava veljavna, je pred vsem potrebno, da se sklepa poslanske in gospodske zbornice glasita enako. Gospodska zbornica je spremenila sklep poslanske zbornice v tem smislu, da naj bo postava veljavna z dnevom, ko se razglasi. Poslanska zbornica je pa dne 31. januarja v zvečerni seji s 150 glasovi proti 149 (toraj z enim glasom večine) sklenila, da se ima večkrat imenovano zboljšanje pričeti s 1. januarjem 1899. Levičarji so zmagali nad desnico, izmed katere je bilo odsotnih mnogo poslancev. Ob koncu te večerne seje je poslanec Schönerer prav surovo napadel zborničnega predsednika, zakaj ni poslednji ubogal nemškega Jurija (Schönererja), ki je ugovarjal proti večerni seji. Nasledek glasovanja

tega večera pa je bil, da je takoj drugi dan, 1. februarija, ministerski predsednik vsled cesarjevega odloka naznanil, da se zborovanje državnega zbora preloži na negotov čas. V izvrševalnem odseku desnice je povedal ministerski predsednik, da se državni zbor preloži, ker vsled upora leve ni za nobeno delo. Naj pritiskajo volilci na svoje poslance, da dajo mir v zbornici in delajo za blagor ljudstva. Kakor hitro bo vlada izprevidela, da je redno delovanje v zbornici mogoče, bo sklicala zopet državni zbor. Nepotrebno se mi dozdeva, pristavljati, da nemški levičarji samo radi tega ne dajo miru v zbornici, ker so zgubili stalno večino in oblast, s katero so tlačili skozi desetletja slovanske narode. Ako bi torej nemški volilci pritiskali na svoje poslance, da naj v zbornici časa ne tratijo s praznim glasovanjem, temveč delajo na blagor ljudstva, ali pa, — če tega ne marajo, naj odložijo poslanstvo; bi se napravil zopet red in mir v zbornici, sicer ga ne bomo doživeli. A nekateri nemški hujskači vedno šuntajo nerazsodno nemško ljudstvo, rekoč: »Glejte, kako nas Nemce potiskajo v kot predrzni Slovani.« Vsi pa vemo, da je to najgrša hinavščina in sleparija. Nikjer se ni skrivil niti en las kakemu Nemcu; vsepovsod se šopiri blažena nemščina, kakor nekdanj. Okrajna glavarstva, okrajna sodišča, davkarski uradi itd. dopisujejo Slovencem v nemškem jeziku, a vendar kričijo ob enem nemški hujskači, kakšna krivica se godi Nemcem! Kedaj bo konec te sleparije?

Politični ogled.

Deželni zbori se bodo kmalu sklicali, kakor hitro bo imela vlada izdelane predloge in načrte, ki jih hoče predložiti deželnim zborom. Tudi mnenje načelnikov različnih deželnih zborov se hoče vlada prej slišati, zato bo jih sklicala pravočasno na Dunaj. Štajarski Slovenci nimamo nič veselega in pomembnega pričakovati od svojega deželnega zbora. Pač pa pričakujemo od svojih deželnih poslancev, da letos odločno zahtevajo samoupravo za slovenski Štajar. Toda ne bo nič hasnilo, ako samo govorijo in kličejo, naj nam izpolnijo naše želje, treba bo jim stopiti z dovršenimi predlogi pred deželni zbor. Potem bo spoznala vlada, nemški poslanci in naš narod, da je slovenskim štajarskim poslancem postala resnica z geslom: »Ločimo se od Gradca.«

Grof Kaprivi. V ponedeljek je umrl v Stryni grof Kaprivi, ki je bil neposredno za

dan mislila le na svojo kraljevo mater, da se je vse njeno mišljenje in čutenje gibalo le krog nje ter da je nosila podobo Marije Antoanete z neizmernim spoštovanjem in gorečo, neizrekljivo ljubeznijo v svojem srcu.

Marija Antoaneta je zvesto izpolnjevala svojo obljubo ter skrbela, da je imela zapuščena sirota odslej svoj dom, kojega je bila toli bitko pogrešala. Ne le enakost otrokova s kraljico in ljubko vedenje Marjetice, temveč neka skrivnostna moč ogrevala ji je srce; sama ni vedela, zakaj jo ljubi tako prisrčno. Vselej se kraljica čarobno nasmehlja, ako ji Marjetica v svoji priprostosti, a s prirojeno ji ljubeznivostjo skazuje otroško udanost in spoštovanje. Vendar ji veleva modrost in izkušnja, da kraljevi dvor ni oni vrt, na kojem bi se lepo razcvitala ta lilija nedolžnosti, kjer bi ta nežna vijolica ponižnosti in pohlevnosti neoskrunjeno ohranila svoj plemeniti duh. Vedela je, kolika nevarnost bi bila za Marjetico, ako bi premenila revščino in uboštvo svoje koj z bliščobo in svitom, ki je obdajal kraljico. Obvarovati jo je hotela z materino ljubeznijo onih skušnjav prevzetosti in napuha, koje bi bilo neizogibno neizvedeni, zaupljivi in povrhi s toliko telesno lepoto obdarovani deklici, ki se je bila v malo dneh prikupila vsakemu, kdorkoli jo je videl.

»Naj velja, kar hoče«, tako ugiba kraljica, »Marjetico hočem rešiti preteče nevarnosti, da mi ostane nepopačena, ponižna in dobra, kakor jo je ohranila božja roka do danes.«

Komaj pride v prestolno mesto Pariz, ukrene vse, da spravi mlado svojo varovanko v zavod, ki je bil v obče poznat kot najbolji samostan vsega glavnega mesta. Tukaj naj se odgaja Marjetica pred vsem v strahu božjem, da bo nekoč dovolj pripravljena in krepostna, ko se prične za njeno srce boj skušnjav in britkostij življenja, ki čakajo več ali manj slehernega človeka, tu naj vsprejme vse druge nauke, namreč pouk, primeren njeni nadarjenosti in izrednim talentom, s kojimi jo je stvarnik obdaril toli bogato. Ko bo prišla v življenju na razpotje, naj si izvoli sama stan, v kojega jo vleče nagnjenje srca, ki bode istoveten z voljo Vsevečnega. Le kam se bode čutila poklicana po skrbnem izpraševanju svoje vesti, edino le verska načela in razlogi zdrave pameti naj bodo odločilna za njeno prihodnost. To je želela in hotela blagodušna kraljica.

Marjetica je imela izvrstno glavico, toliko rahločutnost srca in plemenitost duše, da so se ji samostanske sestre na tihoma čudile. Učenje je bilo nje veselje in sreča; že v kratkem času je bila najboljša gojenka vsega zavoda. Nje iskrena ljubezen in goreča nav-

dušenost za kraljevo svojo zaščitnico priganjala jo je noč in dan, da se je trudila z vsemi duševnimi in telesnimi močmi, hrepenela po najvišjem, najboljšem, kar je le sploh bilo dosegljivo za njo; le kraljico želi razveseliti, le nje zadovoljnost zaslužiti; ne slavo, ne ošabnost, le hvaležnost in zvestoba njenega srca je vžigala v njeni duši koprnjenje, skazati se vredno velikodušne svoje dobrotne z odličnim znanjem, plemenitostjo duha in mišljenja, blagodušnostjo djanja in nehanja.

(Dalje prihodnjič.)

Smešničar.

Stari Jura pride v štacuno k Matijčku in pravi: »Prosim gospod Matijček, naj mi dajo zelene očali!«

Matijček: »Jura! Čemu pa Vam bodo zelene očali?«

Jura: »Nimam več sená — a krava mi noče več dojeti. Natakniti hočem zdaj kravi zelene očali, polagal bodem zopet slamo, a krava si bode mislila, da je senó, in dojila bode zopet.«